

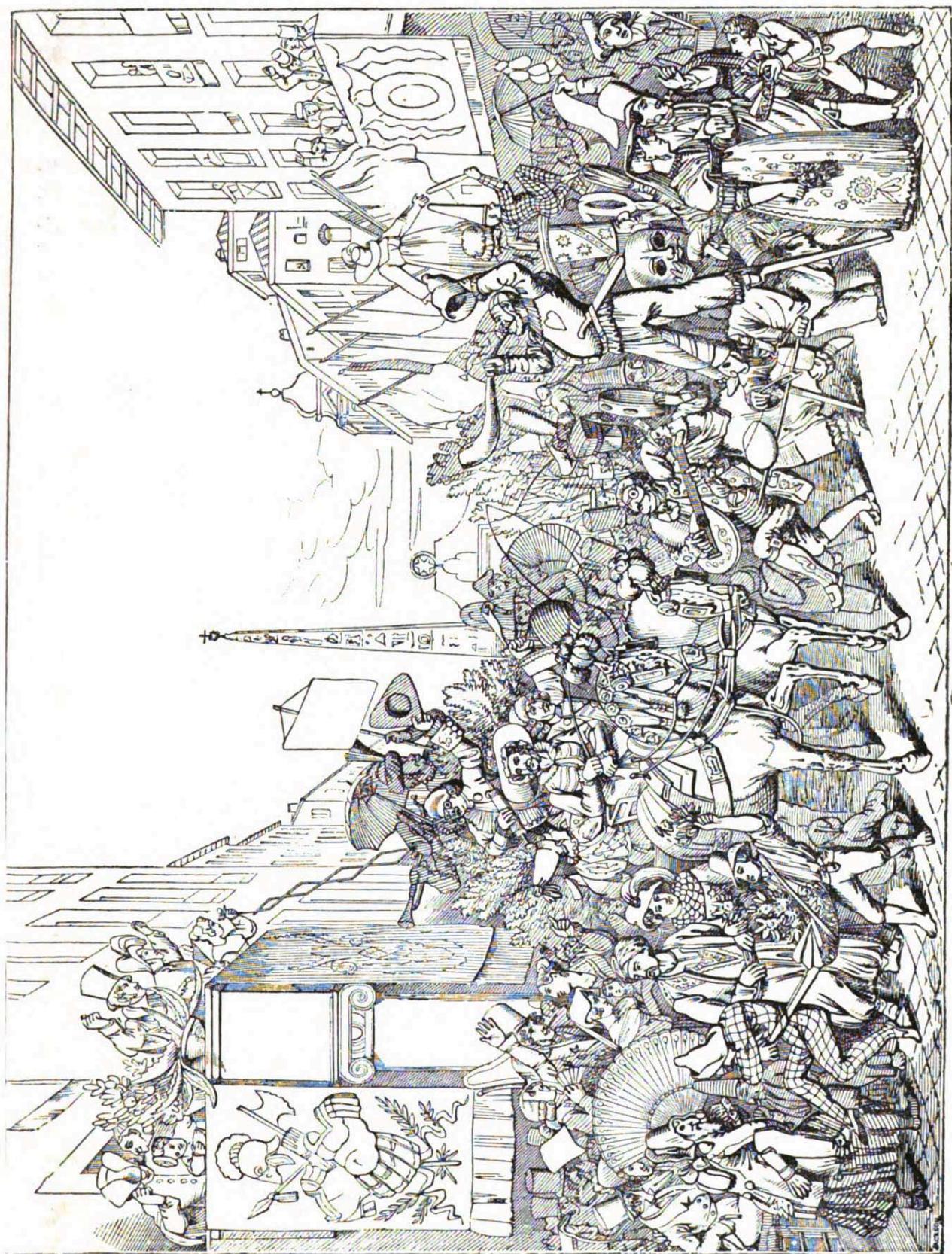
թիւնը, և օր ըստ օրէ հնախօսական զիւտերն, արևելեան քաղաքաց աւերակներուն մէջ ծածկուած չէնքերն և կարդացուած հին գրութիւններն, որ նոյն ժամանակի պատմութեան ստուգութեանը վկայքն են, հաւատի կերպով կը ծանուցանեն մեզի որ Հերոդոսով միայն ազգաց պատմութեան և ժամանակագրութեան տեղեկանալու ամենայն ջանք ըրեր է, այլ ինքնին անոնց երկիրները այցելութեան ելեր և սովորութիւննին դիտեր է: Վերջապէս Հերոդոտուի այս երկասիրութիւնը որ արժանապէս պատմական առաջին գրուածքը կը սեպուի, ոչ միայն վերադասելի է քան զուրիշ պատմագրութիւնս՝ այլնաև իրեն սեռին մէջ առանձին սեպհական գրուածք մըն է. և եթէ չըսենք ալ ամենակատարեալ, գոնեա ամենազարմանալի է, իսկատիպ և բոլորովին բեղնաւոր հանճարոյ արդիւնք:

ՀՈՌՎՄԱՅ ԲԱՐԵԿԵՆԴԱՆԸ

Ուրախութիւնն ըստ ինքեան չբացատրուիր, որովհետև տիսրութեան պէս սեեռումն չէ նիւթի մը վրայ. այլ ինքնաբեր միում մըն է՝ որ բիւր կերպ կերպարանք և զգացմունք կ'առնէ. և սաստիկ հաղորդական ըլլալով, ելքարական բոցով, կը վառէ ուր որ բազմութիւն ՚ի մի խռնած է: Անոր համար գրուվ բարեկենդան մը ուզել ստորագրելը՝ այն պատերազմական նկարուց կը նմանի, որոնց մէջի կտրիճներուն թուրերը կամ ցյափտեանս օդուն մէջ կը շողան, կամ թշնամոյն վզին վրայ քարացած են: Բարեկենդան ըսելը՝ աղաղակ, խառնակութիւն, ծիծաղներու գոռում գոչում, անբաւ զանազանութիւն ձայնից՝ շարժուածոց և զուարճութիւն անթիւ փոփոխութիւն, միով բանիւրաբելն մը խառնակութեան ըսել է: Բարեկենդանի մը գաղափարը կ'ուզէք առնելնէ, ելէք չոռմ երթանք. աչքով

տեսնելը՝ նկարագրութեան չնմանիր, մասնակից կ'ընէ զմարդ ուրիշի ուրախութեանը:

Կրկէս ըսուած փողոցը նեղ ու երկայն՝ մղոնի մը երկայնութիւն կը բըռնէ. երկու կողմէն բարձր պալատներ կարգ կարգ պատշգամբներով զարդարուած են. մէկ ծայրը ժողովրդեան հրապարակը կը համէ, որ մայրաքաղաքին գեղեցկադոյն մուտքն է, իսկ միւս ծայրը կ'աւարտի վենետիկոյ հասարակապետութեան հին դղեկաձև պալատը, որ այսօրուան օրս Աւտորիական պետութիւն ձեռքն է: Կէսօրուընէ ետքը բազմութիւն քաղաքացեաց և օտարականաց պատշգամբներն և պատուհանները կը թափի. իսկ վարը փողոցին մէջ երկու կարգ կառքեր ծանր ծանր կը պատրին: Շատ մը կառաց հեծեալքն ազնուական պարզութեամբ հագուած՝ հանդիսատեսաց աչքին երենալ միայն կ'ուզեն. այլք, որոց մեծ մասն օտարականք են, շաքարեղէն կամ անոր նմանութեամբ ձևացուցած գաճ կը ցանեն չորս դին. Երբեմն ալ պատուհաններէն վեր ծաղկի աղուոր փնջիկներ կը նետեն, որոնց փոխարէն շատ անգամ իրենց վրայ ալ գոյնզգոյն ծաղկունք կ'անձրևեն: Ասոնց մէջ այնպիսի ողելից երիտասարդք կը գտնուին, որ ոտքի վրայ ելած՝ անհնարին արագութեամբ ուրիշներուն վրան զլուխն ծածկել կը ջանան գաճով: Աակայն բուն ժողովրդեան ուրախութիւնն ու բարեկենդանը ներկայացընող կառքերն անոնք են, որոնց մէջ ամեն տեսակ այլանդակ դիմակաւոր կերպարանքներ խառնիստուան մտած են. որ մէկը զուրցեմ. մէկն առանց աղեղի նուազարան կը զարնէ, մէկը փղի կնճթին չափ երկայն քթով փաստաբանութիւն կ'ընէ, միւսը չոր տերեսով դեղավաճառ ինքզինքը կը քարոզէ, ուրիշ մը բուշինելլայի հագուստը մտած գոյնզգոյն զգեստով և պրածայր զլխարկաւ՝ անդամներու կոտրատուածքներով խեղկատակութիւններ կ'ընէ. ոմն կանգնաշափ փայտերու վրայ ելած՝ կը պարպէ դինույ շին ու

կը խարազանէ դիմացն եկածն . մարդ ալկայ որ գայլի գլուխ անցուցած դէմքը՝ կ'ոռնայ այլանդակ : Այլ ընդունայն է համբելն , որովհետև ծայրը ճոթը չգար . ինչ կրնայ մարդ երևակայել նէ՝ թող երևակայէ , քիչ է շատ չէ : Ասոնց վրայ աւելցընելու է փողոցին մէջէն անցնող տեսակ տեսակ մտքէ չանցած դիմակաւրաց խուռան բազմութիւնը , որ կը ճաթեցընեն զմարդ ծիծաղեցընելէ . ասոնք խօպով՝ ձեռքով ու գաւազանով կը նետուին կառաց մէջի դիմակաւրաց հետ , ու ըրածնին չմնար . կարծեմ նոյն օրը Տիբերիս գետը գինի կը վազցընէ , ապա թէ ոչ ուրիշ կերպով անհնարին կ'երևայ անոնց գինի բաւեցընելը :

Յետ այսպիսի զուարծութեան մը , որ ժամերով կը քշէ , թնդանօթներ կ'արձըկուին և ձիաւոր զինուողքի կիսին մէջ վերէն վար առջենին ելած կառքերը քովի ճամբաները կը մոցընեն , որով քիչ ատենուան մէջ փողոցին ամբողջ երկայնութիւնը կը դարտըկի : Ան ատեն կը րեկիսին ան ծայրն որ ժայռվիրդեան հրապարակը կը լմբնայ , անհամբեր եռան դեամբ կը խիսնջեն հինգ կտրիմ ձիեր , որոնց գեղեցկութեան զարդն իրենց ծածանող բաշերով փայլուն մորթն է . կ'ուզեն աշխոյժ կենդանիքն արշաւել խաղալ ու մրցանակն յափշտակել , բայց դիմացնին չուան մը ձգուած է , որ կուրծքերնին կը հանգչի . տկար արգելք մը , որուն չեն կարող յաղթանակել : իւրաքանչիւր ձիու տէրը քովը կեցած՝ ձայնիւ և շարժուածովք կը զրգուէ զանիկայ , կամ գինուվ կը հարբեցընէ , և կամ պոչին տակ փուշեր զնելով՝ մոլեգնել կու տայ : Մինչզեռ երիվարները կը ալքերով նշանի կը սպասեն , ձիաւոր զինուորաց պղտի խումբ մը կառքերը ցրուելէն ետքը՝ կը վազեն մինչև կրկիսին միւս ծայրը՝ հրաման առնելու ձիարշաւի քաղաքական վարչութեան զլխաւորներէն , որոնք այն փողոցին ծայրը բարձր բազմոցի վրայ նրատած են մասնաւոր բարձրաւանդակի վրայ : Հոն է ձիարշաւին նպատակն ու երեք մրցանակները , որոնք յաղթողաց

պահուած են : Հրամանը հասածին պէս՝ չուանը կ'արձըկուի ու անհամբեր ձիերը անհաւատալի երագութեամբ կը սրանան . ամեն տներէ ամեն աչք զանոնք կը փնտուէ . բարեբաղաղաբար սպասելու առիթ չեն տար անոնք . աչքի թարթելու միջոցի մը մէջ դիմացէդ կ'անցնին՝ կարծես կրակէ թեերով , և մէջերնէն քաջագոյնը մղոնի մը երկայնութիւնը վայրկենի մը մէջ կտրելով՝ կը հասնի կը զարնուի վենետիոյ հրապարակը կախուած պաստարին ու հոն կանկ կ'առնէ : իրեն նախանձորդ երիվարներն ետևէն կը հասնին , բորբոքեալ ժողովրդեան յորդորանաց աղաղակներէն . իսկ միւս երկուքն իրենց անպատուղ արշաւանցը վարձք՝ կը սուլուին բազմութենէն : Այսպէս կը լմբնայ բարեկենդանի իւրաքանչիւր օրերուն հանդէսը նոյն օրուան յաղթական ձին երկրորդ օրը պսակաւոր կը քալէ քաղաքին մէջ խրոխտ վեհութեամբ մը ճօճելով զլուխը , և ամենուն զովութիւնն ընդունելով : Բարեկենդանի վերջին իրիկունը , կարծես թէ բարեկենդանը թաղելու դիտաւորութեամբ՝ տանց պատուհաններէն բազմութիւն ճրագներու գուրս կ'երկընցուին . այս տեսարանը ժողովրդեան շարժմունքըն անոյշ դունով մը կը լուսաւորէ :

Մարդակարուքեամբ գողուքիւն մը .

Գաղղիա դատաստանարանի մը մէջ կին մըն ալ եկեր էր վկայ ըլլալու . բազմութեան մէջէն պարոն մը՝ որ անոր առջեր նստեր էր , մարդավարութեամբ մը՝ իր տեղը անոր հրամցուց : Հոն աղէկ չէք տեսներ և ոչ ալ լսեր ըստ :

Բայց քանի մը վայրկեան հաղիւ անցեր էր , կինը ձեռքը գրապանը տանելով՝ չգտաւ իր քսակը , որուն մէջ 12 ֆր . և 50 սանդիմ կար : Աւելորդ է ըսել որ այն աղնուական մարդն՝ առանց սպասելու կնոջ շնորհակալութեանցը՝ աներեսոյթեղեր էր : Թէ որ յանդգնութիւն ունեցեր էր այն տեղը գողութիւն ընել՝ ուր գողերը կը պատժուին , զոնէ խելք ալ բանցուցեր էր՝ պատժոյ ալ չսպասելու :